

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010074
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214010074.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdených U.. O. S. a U.. D. S., pre trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, o sťažnosti odsúdených U.. O. S. a U.. D. S. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 28.04.2016 sp. zn. 1Nt/7/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.07.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosti odsúdených U.. O. S. a U.. D. S. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdených U.. O. S. a U.. D. S. na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 28.10.2011 sp. zn. 1T/19/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.06.2012 sp. zn. 4To/14/2012.

Predmetné rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 28.10.2011 sp. zn. 1T/19/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.06.2012 sp. zn. 4To/14/2012 boli U.. O. S. a U.. D. S. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a U.. O. S. aj z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že:

1/ obžalovaní U.. O. S. a obžalovaná U.. D. S. dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX:XX hod. v obci E., vo dvore rodinného domu na S. strane č. XX, U.. O. S. vykrútil ľavú ruku A. G., v dôsledku čoho utrpela špirálovú zlomeninu piatej záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov a táto spadla na zem, kde ju obžalovaná U.. D. S. ťahala za vlasy a šaty po dvore, čím poškodená A. G. utrpela ďalej pohmoždenie čela vľavo chrbta a pravého kolena, podvrtnutie 3. prsta pravej ruky, kožné odierky a pohmoždenie pravého predkolenia, ktoré zranenia boli spojené s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najviac 6 týždňov včítane úrazovej rehabilitácie,

2/ obžalovaný U.. O. S. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. v obci E., pred rodinným domom č. XX fyzicky napadol svoju sestru A. G. tým spôsobom, že ju najprv naháňal a keď ju dohonil, kopol ju do pravého členka z vonkajšej strany, čím jej spôsobil pohmoždenie členka, čo si vyžiadalo dolu liečenia a práceneschopnosť v trvaní do XX.XX.XXXX, pričom sa jej zároveň vyhrážal usmrtením takým spôsobom, že to u nej vzbudilo dôvodnú obavu.

Obom obžalovaným bol uložený peňažný trest a to Ing. S. vo výške XX.XXX,- Sk t.j. XXX,XX eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace a D. S. vo výške X.XXX,- Sk t.j. XXX,XX eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac.

Obaja odsúdení sa domáhali obnovy konania, kde predložili znalecké posudky znalca MUDr. Zdena Móresa. Súd I. stupňa konštatoval, že po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí výsluchom

znalca MUDr. Móresa ako aj znalca MUDr. Petra Stráňovského dospel k záveru, že podmienky obnovy konania nie sú dané, keďže znalecké posudky ohľadne zranení poškodenej G. vypracované znalcom Móresom uvádzajú niekoľko alternatív vzniku zranení poškodenej, avšak znalec pri ich vypracovaní nemal k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu ani spisový materiál, preto súd nemohol na ne prihliadať a ďalej konštatoval, že znalecký posudok znalca MUDr. Petra Stráňovského nebol jediným dôkazom v trestnom konaní, na základe ktorého bola uznaná vina odsúdených.

S poukazom na tieto skutočnosti potom návrh odsúdených na povolenie obnovy konania zamietol.

Odsúdený O. S. po vyhlásení uznesenia podal sťažnosť a túto podal aj obhajca oboch odsúdených.

V písomnom odôvodnení sťažnosti obaja odsúdení uviedli, že zo znaleckého posudku znalca MUDr. Móresa vyplýva, že znalecké posudky MUDr. Petra Stráňovského sú zavádzajúce, porovnanie znaleckých posudkov zo strany súdu považujú za nedostačujúce. Pokiaľ MUDr. Móres nemal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu, bolo to len z toho dôvodu, že poškodenej mu túto odmietla poskytnúť a tiež poukázal na to, že okresný súd sa nezaoberal duševným stavom svedka U. I. G.. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec Okresnému súdu Komárno a aby tento posúdil prípad podľa znaleckého posudku MUDr. Móresa, čo je pre nich prijateľnejšie alebo až oslobodzujúce.

Obhajca v dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil znalecké posudky MUDr. Móresa a jeho výpoveď, pretože z ich obsahu je evidentné, že tieto sú spôsobilé privodiť odsúdeným priaznivejšie rozhodnutie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že dĺžka trvania zranení poškodenej by bola iba niekoľko dní a nejednalo sa o trestný čin a v druhom prípade bolo preukázané, že skutok sa nestal. Navrhol sťažnosti vyhovieť.

Na základe riadne a včas podaných sťažností oprávnenými osobami, Krajský súd v Nitre podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosti nie sú dôvodné.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak výjdu najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa sa vyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď na základe návrhu odsúdených na povolenie obnovy konania, ktorý sa opieral o znalecké posudky znalca MUDr. Zdena Móresa, tohto na verejnom zasadnutí vypočul, pričom vypočul aj pôvodného znalca MUDr. Stráňovského a dospel k jednoznačným záverom, že nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine obžalovaných.

Ako vyplynulo z výsluchu znalca MUDr. Zdena Móresa na verejnom zasadnutí, tento vypracovával svoje znalecké posudky na žiadosť odsúdených, pričom pri vypracovávaní znaleckých posudkov, ako sám uvádzal, nemal kompletnú zdravotnú dokumentáciu poškodenej. Tieto znalecké posudky boli predložené aj v rámci dovolacieho konania, pričom ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR 1Tdo 50/2013 zo dňa 06.11.2013, dovolania oboch odsúdených boli odmietnuté, pričom v tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odsúdený U. S. vykrútil poškodenej G. ľavú ruku tak, že jej špirálovo zlomil piatu záprstnú kosť ľavej ruky a odsúdená D. S. ťahala poškodenú po dvore za vlasy a oblečenie. Zranenia boli potvrdené aj znaleckým posudkom MUDr. Petra Stráňovského, pričom Najvyšší súd SR konštatoval, že nepovažoval za potrebné objasniť ďalšie skutočnosti, nakoľko vychádzal zo skutkového stavu ustáleného súdom nižšieho stupňa.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu, znalecký posudok MUDr. Móresa nič nemenil na skutočnosti, že k zraneniu poškodenej G. došlo, pretože tieto zranenia, ako to už konštatovali vo svojich rozhodnutiach súd I. stupňa ako aj odvolací súd, boli objektívne zistené. Správne súd I. stupňa konštatoval, že znalecký posudok MUDr. Stráňovského nebol jediným dôkazom v trestnom konaní, pričom súdy pri rozhodovaní o vine odsúdených vychádzali aj z ďalších svedeckých výpovedí.

Pokiaľ odsúdení namietali v sťažnosti labilnosť duševného stavu U. I. G., ktorý bol prakticky jediným svedkom, je nutné uviesť, že o tieto skutočnosti sa opierali už v rámci dovolacieho konania, čiže ani v tomto prípade nevyšla najavo žiadna nová skutočnosť.

Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v hore uvedenom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy

konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Súd je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania.

Ani podľa názoru nadriadeného súdu nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pretože v znaleckom posudku MUDr. Móresa tento konštatuje, že k zraneniam poškodenej došlo a uvádza rôzne alternatívy, ako k týmto zraneniam mohlo prísť, avšak ani tieto znalecké posudky nespochybňujú a ani zdravotná dokumentácia poškodenej nespochybňuje, že táto utrpela zranenia a ďalším vykonaným dokazovaním bolo preukázané, ako k týmto zraneniam došlo a že tieto zranenia poškodenej boli spôsobené práve odsúdenými.

Keďže ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody na povolenie obnovy konania, preto sťažnosť odsúdených ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.